

מרים בריל- דברים לזכרה

מרים בריל לבית מגן נולדה בהולנד ב-6 לחודש אוגוסט 1945 להוריה נתן ובינה. הוריה היו פעילי המחתרת ההולנדית במלחמת העולם ופעילי תנועת החלוץ שהכשירה צעירים יהודיים ששרדו לעבודת האדמה לקראת עלייתם ארצה והצטרפותם לקיבוץ גלעד.

המשפחה עצמה עלתה ארצה בשנת 1947 והצטרפה לקיבוץ נען.

בשנת 1951 עברה המשפחה לבאר שבע בעקבות מינויו של אבי המשפחה למהנדס העיר הראשון.

בתום השירות פנתה מרים ללימודי פיזיותרפיה בבית החולים אסף הרופא ועם סיום הלימודים נישאה לאורי בריל אגרונום, איש המחלקה להתיישבות של הסוכנות היהודית. הזוג עבר להתגורר בצפת, אזור עבודתו של אורי ושם נולדה בתה הבכורה, רוני.

ב-1970 עברה המשפחה לנתניה. מרים עבדה תקופה קצרה בבית החולים "שער מנשה" לאחר מכן בבית האבות "מלבן" בנתניה ואחר כך בגן לילדים פגועי שיתוק מוחין (מיסוד עמותת איל"ן) ברחוב עמק חפר בנתניה.

מרים התאלמנה ב-1976 ובהמשך הכירה את עוזי ביתן עמו הקימה בית. בשנת 1980 נולד בנם אהד אח לרוני.

לאורך כל התקופה התנדבה לפעילויות שונות בארגון הארצי של הפיזיותרפיסטים.

מרים השלימה את לימודי התואר הראשון באוניברסיטת תל אביב והתקבלה ללימודי תואר שני "ביעוץ שיקומי" בארצות הברית. לאחר סיום הלימודים ושנת עבודה נוספת חזרה המשפחה ארצה ב-1994.

עם החזרה לארץ הצטרפה מרים להקמתו של צוות מקצועי ייחודי במחוז תל אביב של משרד החינוך שמטרתו הייתה קידום המקצועות הפרא רפואיים במערכת החינוך, התווית דרכי עבודה מקצועיות, קשר לדרגים המקצועיים והחינוכיים וקידומו של המערך הפרא רפואי.

בהמשך התמנתה למדריכה ארצית של הפיזיותרפיסטים במשרד החינוך, כתבה והפיקה את חוברת "מטרות ויעדים", ארגנה כנסים וימי עיון, ייצגה את המקצוע בוועדות שונות, ייעצה והדריכה במוסדות חינוך ברחבי הארץ.

בשנת 2012 יצאה לגמלאות ממשרד החינוך.

גם לאחר שיצאה לגמלאות המשיכה מרים את פעילותה ההתנדבותית בעיקר כחברה פעילה בוועדת האתיקה של ארגון הפיזיותרפיסטים ובניסוח הקוד האתי של המקצוע.

בשנים האחרונות לימדה קורסים במכללת "גבעת וושינגטון" בנושאים של התפתחות הילד.

מרים נפטרה ב-20 למרץ 2014 והותירה את משפחתה, חבריה ומכריה המומים וחסרים אותה מאד.